

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 53/08-17

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 4. marca 2008 predbežne prerokoval sťažnosť D. Š., S., Š., vo veci porušenia jej základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava IV v konaní vedenom pod sp. zn. 17 C 74/95 a Krajského súdu v Bratislave v konaniach vedených pod sp. zn. 5 NcC 50/03, 5 NcC 51/03 a 5 NcC 52/03 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť D. Š. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo faxom 19. júla 2007 a poštou 27. júla 2007 doručené podanie D. Š. (ďalej len „sťažovateľka“) označené ako „*Sťažnosť na OS BA 4 pre porušovanie zákona a mojich ľudských práv, ktoré mi dávajú zákony, ústava a medzinárodné konvencie o ľudských právach vo veci námietky zaujatosti voči JUDr. M. K., OS BA 4*“.

Z obsahu jej podania vyplynulo, že sťažovateľka (ako občianka Slovenskej republiky) ním požadovala zrušenie všetkých rozhodnutí Okresného súdu Bratislava IV (ďalej len „okresný súd“) vo veci vedenej pod sp. zn. 17 C 74/95 a tiež Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 5 NcC 50/03, 5 NcC 51/03 z 29. a 31. marca 2004 a sp. zn. 5 NcC 52/03, pretože všeobecné súdy nerozhodli v súlade s jej návrhmi na vylúčenie zákonného sudcu okresného súdu z 9. decembra 1997, z 12. septembra 2002 a tiež zo 4. januára 2005.

Sťažnosť sťažovateľky nespĺňala náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom ustanovené v § 20, § 50 a § 53 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

Sťažovateľka síce označila konkrétne konania okresného súdu a krajského súdu, ktorých protiústavnosť namietala, ale jej sťažnosť neobsahovala presné označenie základných práv a slobôd podľa Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), prípadne Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ktoré mali byť týmto postupom a rozhodnutiami všeobecných súdov porušené, ani návrh rozhodnutia (petit) vymedzený presne, určito a zrozumiteľne (v súlade s čl. 127 ústavy a § 56 zákona o ústavnom súde), teda takým spôsobom, aby mohol byť východiskom na rozhodnutie ústavného súdu v uvedenej veci (napr. III. ÚS 17/03, III. ÚS 234/04). K sťažnosti neboli pripojené ani kópie právoplatných rozhodnutí okresného súdu a krajského súdu, ktorými mali byť porušené sťažovateľkine základné práva alebo slobody.

Ústavný súd preto výzvou z 23. augusta 2007 upozornil sťažovateľku na náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom, ako aj na skutočnosť, že jej sťažnosť tieto zákonom predpísané náležitosti nespĺňa (výzva jej bola doručená 1. októbra 2007), zároveň ju poučil, že v konaní pred ústavným súdom musí byť právne zastúpená advokátom a vyzval ju, aby v lehote 15 dní od doručenia výzvy nedostatky svojej sťažnosti v rámci svojich možností odstránila. V závere bola upozornená aj na to, že

v prípade, ak podanie v určenej lehote nedoplní, ústavný súd môže jej podanie odmietnuť (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde) alebo odložiť (§ 23a zákona o ústavnom súde).

Na túto výzvu sťažovateľka reagovala podaním zo 4. októbra 2007 doručeným ústavnému súdu 16. októbra 2007, v ktorom okrem iného k jej zastúpeniu advokátom uviedla: *„To ma prekvapuje, že keď sa človek domáha svojich práv, ktoré mu zaručujú naše zákony a ústava a ktoré mu úrady upierajú, tak on má platiť advokáta, aby dosiahol spravodlivosť. To je niečo neuveriteľné. Riešenie prípadov porušenia práv resp. sťažnosť pre porušenie zákona má byť pre človeka zadarmo a bez advokáta. (...)*

Pokiaľ ide o advokáta na to potrebujem dlhšiu dobu, v prípade že to bude aktuálne. Z predošlej skúsenosti viem, že advokáti nechcú prípad, ktorý sa týka námietky zaujatosti, a nie je to tak jednoduché nájsť advokáta zo Š. (...)“

V tomto podaní tiež žiadala ústavný súd, aby ju bližšie poučil o vyčerpaní opravných prostriedkov týkajúcich sa rozhodovania o námietke zaujatosti. V závere požiadala, aby ústavný súd *„jej podanie zatiaľ neodmietol alebo neodložil“*.

Ústavný súd konštatuje, že sťažovateľka aj napriek podrobnému poučeniu ústavného súdu nedoplnila svoju sťažnosť v stanovenej lehote a ani neskôr (až do dňa jej predbežného prerokovania) v súlade s požiadavkami obsiahnutými vo výzve ústavného súdu z 23. augusta 2007. Predovšetkým nepredložila ústavnému súdu splnomocnenie na jej zastupovanie advokátom v zmysle § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde, neuviedla konkrétne označenie základných práv alebo slobôd, ktoré mali byť postupmi a rozhodnutiami všeobecných súdov porušené v zmysle § 50 ods. 1 písm. a) zákona o ústavnom súde pri rozhodovaní o námietkach zaujatosti, a k svojmu doplňujúcemu podaniu sťažovateľka nepriložila ani žiadne kópie jej návrhov na vylúčenie zákonného sudcu okresného súdu, ani namietané rozhodnutia okresného súdu sp. zn. 17 C 74/95 a krajského súdu sp. zn. 5 Nc C 50/03, sp. zn. 5 Nc C 51/03 a sp. zn. 5 Nc C 52/03, z ktorých by vyplývala možnosť porušenia jej práv v súvislosti s uvedenými konaniami. Treba tiež konštatovať, že jej podania neobsahovali ani zrozumiteľný petit návrhu, ktorý by bol východiskom na rozhodovanie ústavného súdu (§ 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde).

Ústavný súd preto na základe uvedeného rozhodol o odmietnutí sťažnosti sťažovateľky proti postupom všeobecných súdov pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 4. marca 2008